

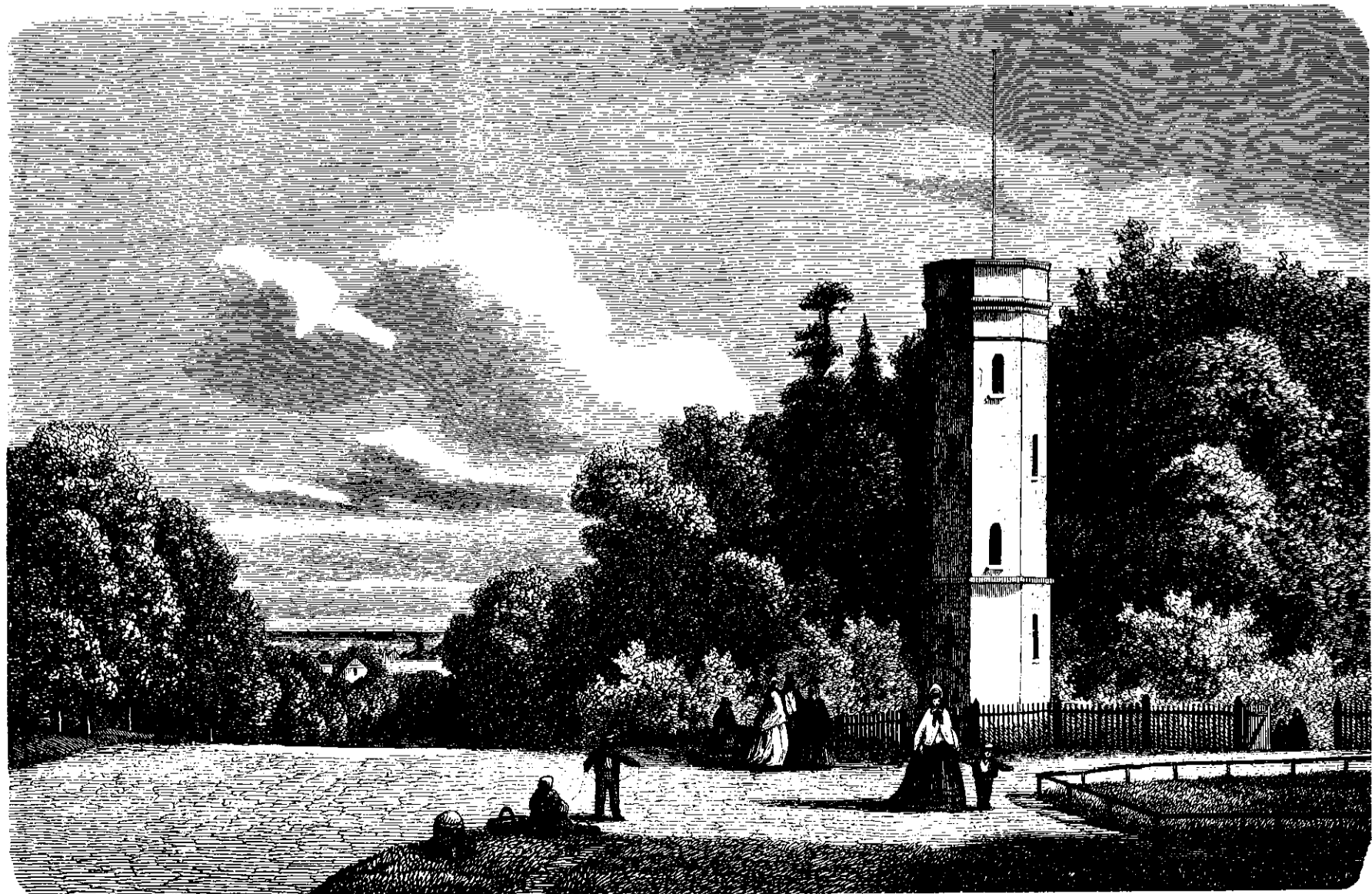
Reservoiret i Sondermarken, tegnet af G. Emil Libert.

værelse. 3 November Maaned i dette Aar modtog jeg Besøg af nogle i Dresden sig opholdende Franskmænd, som tilbode mig Penge, naar jeg vilde reise med dem til Strasburg. De sagde mig, at jeg i Strasburg vilde erholde Underretning om hvem der egentlig vare mine Forældre, og at jeg vilde faae at vide, at jeg snarere havde hjemme i Frankrig end i Sachsen. Dengang kunde jeg dog ikke beslutte mig til at følge Opfordringen, og jeg havde næsten glemt den hele Historie, da jeg pludseligt i Marts Maaned det

følgende Aar uventet blev anlagt for Meddeelsagthed i en fransk Sammensværgelse, som formentlig havde sit Sæde i Dresden. Den franske Gesandt i Sachsen, Grev Reinhard, paastod, at en Person, som udgav sig for en Søn af Keiser Napoleon, stod i Spidsen for Sammensværgelsen, og paa denne løse Formodning drog man, mærkeligt nok, mig, den Hjem- og Navnløse, ind i en Undersøgelse, som leedes af Gesandten i egen Person, men iøvrigt kun førte til, at jeg blev frikendt for den mod mig rettede Beskyldning. Dette

var imidlertid ikke det Mærkeligste, men Grev Reinhard gav mig tillige at forstaae, at naar jeg vilde henvende mig til den franske Republiks Præsident, Louis Napoleon, med en Ansøgning om en Pengeunderstøttelse, vilde den blive motiveret og anbefalet af Gesandten. Jeg fulgte naturligvis Grevens Raad, men da han kort efter blev kaldt bort fra Dresden, bøde Sagen hen dermed og en senere skriftlig Genvendelse fra mig til Louis Napoleon blev ubesvaret.

Omtrent paa denne Tid modtog jeg imidlertid fra flere

Vandværkets Tårn i Sondermarken, tegnet af G. Emil Libert.